

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת וִירָא

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך ד' - חלק ז'

קונטרס 97

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דְא יִפְקֹון בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

קאת קדושה

Arise and gather to take part in the Hillula of Rabbi Shimon

A Proclamation by the Rabbi of Jerusalem, from the year 5681

You already know the benefits of studying the Holy Zohar, as it negates all kinds of harsh decrees and hardships, plagues and diseases, and last year we inspired *Ami Yisrael* to participate in the *Tikkun L'Geula Emitit* under the guidance of the rabbis of the Holy Land, to study Zohar and to finish the book 1000 times in Israel and in the communities outside of Israel. According to the reports we received, there were only six hundred *siyumim*. Therefore, we rabbis and scholars of the Holy Land ask of every person who is able, to learn the Zohar again, in order to complete the book 1000 times by the 25th of this coming Elul. In the merit of the first series completed, may Yisrael experience only good luck, and may all the harsh decrees from Above and Below be revoked. May the thoughts of our enemies lose clarity, and their hands lose their agility. And may Yisrael live in peace, and be consoled over the past losses of Zion. May this be Hashem's will, amen. Jerusalem, Iyar, 5681 (1921)

Before learning, one should recite the following:

"We are preparing to study the Holy Zohar in order to exalt the *Shechina*, the source of our strength, and to increase Israel's luck and glory, and to silence all those who persecute us, Above and Below, and to restore the crown to its rightful place, and we will see an end to our troubles, and Yisrael will live in peace. May this be Hashem's will amen."

Rabbi Yitzchak Yerucham Diskin, Jerusalem
"Our sages, blessed by their memories, have taught us the Torah study is weightier than all the other commandments. Blessed is he whose main occupation is studying Torah, both the revealed Torah, and the hidden Torah—the Zohar and the Tikkunim.

The holy Tanna Rabbi Shimon Bar Yochai, blessed be his memory, wanted to exempt the whole world from judgment, and hasten the redemption. Our eyes search for signs of the redemption, for Hashem's light which will fill the land. We await the arrival of the Goe! Tzedek, and our final salvation, speedily in our days."
From a speech made by Rabbi Yitzchak Yerucham, teacher and rabbi of Moshe Yehoshua Yeudah Leib *zt"l*, Diskin

"I agree to everything written above, and request of all our brothers, *Bnei Yisrael*, wherever they may be, to set aside times for the holy learning and the project mentioned above, and may the merit of the holy Tanna Rabbi Shimon Bar Yochai, blessed be his memory, protect us. And may we merit eternal salvation with compassion, as the prophet writes, "And even though they hire themselves among the nations, I will gather them."

The eve of *Pesach Sheni*, 5681 (1921), may be blossom like a rose,
the glorious Yaakov Meir, *Rishon l'Tzion* and Chief Rabbi in Eretz Yisrael

"I have already written, last year, about the necessity and benefits of studying the Holy Zohar and the Tikkunim. May Hashem, blessed be His name, in His great mercy, bring us to a state of repentance, and may we merit salvation soon, as we so long for and anticipate with our hearts and souls."
Rabbi Yosef Chaim Sonnenfeld, Rabbi and Av Beis Din of the Ashkenazi community in the holy city of Jerusalem. May it be speedily rebuilt in our days.

Received from the great rabbis of Eretz HaKodesh

Everyone knows of the Zohar, written by the holy Tanna, who illuminated the upper and lower worlds, of whom it is written that he shook the earth and provoked kingdoms, about whom the Talmudists wrote, "Whoever gives birth to a son should pray for him to grow up to be like Rabbi Shimon (Maschet Makkot, 17). He is the crown on our heads and our glory. Rabbi Shimon Bar Yochai, whose Torah spread through hundreds and thousands of worlds, among angels and spirits and holy creations, through rivers of fire, all the way up to HaKadosh Barchu Hu, who was pleased. Hashem built new worlds with it, and had mercy for our world.
The *Chida* wrote: "Studying the Zohar is uplifting, even if you do not understand what it is written. And the great rabbi, "Kisei Hamelech" (in his commentary on Tikkun 43) wrote that learning Zohar simply by reciting the verses aloud builds the Upper Worlds. And Eliyahu, *zt"l*, said to Rabbi Shimon, "Many people down below will derive nourishment from this book of yours [the Zohar], when it will be revealed [finally] in the last generation, before the End of Days."

And on page 124b Moshe Rabbeinu says to Rabbi Shimon: "In the merit of this work [the Book of the Zohar] of yours, the Jews will not suffer [those who study Zohar will not suffer from the birthpangs of Mashiach]. And because the Jews in the future will taste from the Tree of Life which is this Sefer ha Zohar, [The Jews] will be redeemed from exile with compassion."

In the introduction to *Tikkanei Hazohar*, it is written, "The enlightened will shine like the radiance (zohar) of the firmament..." These are

Rabbi Shimon and his colleagues: Rabbi El'azar his son, Rabbi Abba, Rabbi Yose, Rabbi Hiyva, Rabbi Isaac, and the rest of his colleagues, who shine above like the radiance of the firmament. What does 'like the radiance' (kezochar) mean? [It means] only that when they composed that work, it was decreed above that it be called *Sefer HaZohar*.

At the moment that work was composed, permission was given to Elijah to confer with them on it, to all the heads of the academies above and below, and [to] all the hosts of supernal angels and the supernal souls, to be present in agreement and good will, as one [body].

Elijah began and said: Ruler of the worlds, You are One, but not numbered. You are higher than the highest, more mysterious than all mysteries. No thought can comprehend You at all. It is You who produced the ten perfections that we call the ten sefirot, by means of which You control the hidden worlds which have not been revealed and the worlds that have been revealed, and by means of them You conceal Yourself from humankind.

Apart from You, there is no unity in the upper and lower worlds, and You are known as the Lord of All. And as for the sefirot, each of them has a known name by which the angels are called. But You have no known name, for You fill all names, and You are the perfection of them all. When You remove Yourself from them, all names remain as a body without a soul. And (the celestial power) gave permission to the ten sefirot to reveal hidden secrets to them, but not to divulge them publicly until the generation of the Mashiach."

We can conclude from the above that the

redemption is dependent upon the study of the Zohar, and now we will discuss what causes a lack of Zohar study in the world. We will begin by quoting the great rabbi and holy Kabbalist, Rabbi Chaim Vital, *zt"l*, the student of the holy Ari, *zt"l*. He wrote in the introduction to *Sha'ar Hahakdamot*: "I, the young man, write from this poor town of Aleppo, Rabbi Chaim Vital, son of Rabbi Yosef Vital, *zt"l*. When I was thirty years old, my strength began to wane, and I sat thinking and wondering how 'the harvest is past, the summer has ended, and we are not saved.' [Yirmiyahu, 8:20] A cure has not been found for our illness, our body has no respite, and we have not recovered from the blow, of the destruction of the Beis HaMikdash. Alas, the day is ending, the evening dusk is falling, time is short, and the son of David has still not arrived. And I focused my attention on researching and understanding why we are still in exile, and why Ben Yisrah has not yet come. And after deep introspection, I discovered in the first essay in *Sefer HaTikkunim*, Tikkun 30, "But the spirit of Hashem was hovering over the face of the waters." The "spirit of Hashem" is a spirit of Mashiach when he reveals himself to rectify everything. But how will we be worthy of this? It will be through our tears, weeping, and our mourning over the destruction of the Temple.

Studying the Zohar causes Hashem to treat us with compassion, and the soul of the Mashiach will be revealed, and he will rebuild the Beis HaMikdash, and Yisrael will have a secure home. Anyone who studies the Zohar will be spared the birthpangs of Mashiach. Therefore, we rabbis and scholars of the holy city of Jerusalem, and the judges in the *baset din*, have come together in agreement that we must

establish learning programs of Zohar in Israel and in the Diaspora, in order to complete the entire Zohar. The *siyum* we take place on the 25th of this coming Elul, the day the World was created, and the Zohar will be completed 1000 times, in Israel and outside of Israel. Know who is purifying you, your Father in Heaven, know that each and every word is multiplied by a thousand and a hundred thousand worlds in Shunammim, as is discussed in the introduction to *Ohr HaChama*.

And to you, our brothers, the leaders of the holy nation in Israel and outside of Israel, of whom it is written, the righteous among the people who are as numerous as the stars, you will all take shifts and set aside learning times, and each one according to his abilities. Each of you will learn a section of the Zohar, in order to complete the entire book by the 25th of Elul, or even half the book, or a quarter of the book. Every three or four friends can together complete the Zohar. Calculate how many times the Zohar is completed in each city, until it has been completed 1000 times.

And we have already appointed a committee to give merit to the masses, to ensure that the Jews outside of Israel will take a part in the learning program, together with the inhabitants of the holy city in preparing for the rebuilding of the Holy of Holies. As we know that all of Israel are responsible for each other. We will begin the new year with redemption and salvation, with compassion for His nation, Israel, and for the entire world. And after the *siyum*, if we need to learn more, then we will repeat the program again, for a second time. And the merit of the Tanna Rabbi Shimon Bar Yochai will protect us and you all. Peace be with you.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקוח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

OR ISRAEL

Gdoley Israel and tha Zohar

Through study of the Zohar, the Final Redemption will come about through mercy

For two thousand years, our nation was subject to pain and suffering. Two thousand years of physical and spiritual exile. *Bnei Yisrael* wandered from place to place, hovering precariously between light and darkness, between hope and dejection. They stumbled, and stood upright again, passing through turbulent times and stormy events, constantly persecuted and oppressed in this world. **When will it ever end?**

"The days of our years are seventy, and if we are strong, eighty" – when the time comes to give an accounting, one of the questions our souls will be asked is, "Did you hope for salvation?" (Masechet Shabbat, 31:71) "I believe with perfect faith in the coming of the *Mashiach*; and even though he may tarry, nonetheless, I wait every day for his coming." Do our hearts beat in anticipation; do we really believe that **today we will hear that the Mashiach has arrived?! Have we really been waiting for salvation? Have we done anything to hasten the Final Redemption?**

How long must we wait, and what can we do in order to bring the righteous Mashiach speedily in our days?

Let us read the words of the great rabbi, the Gra, z"l. The Gra, who was one of the Rishonim, and for whom no knowledge was hidden, was in the view of his disciples a "a spark of Mashiach ben Yosef". The famous *mekubal*, Rav Noson Notté Shapiro of Krakau, author of *Megale Amukot*, quotes the Arizal, who wrote, "One of the three conditions that must be met in order for Mashiach ben Yosef to be able to arrive in every generation, is that the secrets of the Torah must be revealed to those who are worthy of learning them. And I am confident in my heart that the Gra, z"l, was sent to our town from *Shamayim* to reveal the secrets of the Torah to us.

(Toldot Yitzchak by Rabbi Yitzchak Kalner a scholar of Rabbi Yitzchak Isaac Chaver, from the Beit Midrash of the Gra. From a commentary on the Gra's interpretation of Sefer Hayetzira, part II)

In the Gra's writings we find advice that applies to this day, regarding the path we should all follow.

And he would ask: How can we hasten the arrival of the Mashiach?

It is written in the work *Even Shlomo*, chapter 11, section 3: "**The Geula will not come to be only in the merit of Torah study, but it is chiefly dependent on study of the Kabbalah.**"

As the Holy Zohar tells us, "**One who studies the Zohar will be spared any suffering when the Mashiach arrives.**" For in the future, Yisrael will taste of the Tree of Life, which is the Book of Zohar, and **will thus experience the Final Redemption through mercy.**

It is appropriate to quote from the *Tikkunei Hazohar* (end of 6th Tikkan): From this book of yours elevated people will be sustained, until this book is revealed to those below in the last generation in the end of days, and because of it you shall proclaim liberty throughout the land to all its inhabitants." And the Gra wrote in his commentary, "**They will be redeemed in the merit of studying the Zohar.**"

The Benefits of Learning Zohar

Collected from the writings of the Vilna Gaon about learning the Holy Zohar

- The members of Yisrael who believe in Hashem and His Torah, received the written Torah from Moshe and the Oral Torah from Moshe – that is the revealed Torah. And they received the hidden Torah, the Kabbalah, from the Tanna Rabbi Shimon Bar Yochai. Thus the *Pardes* of the Torah was complete: *Pshat*, *Remez*, *Drash*, and *Sod*. Rabbi M. M. of Shaklov wrote, quoting something he had heard the Vilna Gaon say on several occasions about *Mishlei* (2:9) - that when a person understands the *Sod*, he will be able to thoroughly master all of the knowledge of the *Pardes*. But if he does not understand the *Sod*, then he will not truly understand the *Pshat* clearly. (Mikdash Melech, Zohar Mishpatim)

In the Vilna Gaon's *siddur* it is written: "**Accomplishment in learning begins with the hidden Torah, and only afterwards can a person truly**

understand the other components of the Torah, and fully attain knowledge of the revealed Torah."

- Not only must every Jew study the Zohar in order to perfect his body and soul, as discussed in *Even Shleima* (chapter 8, section 27); "**The inner secrets of the Torah are a sustaining force for the inner workings of the body, just as outward expressions of the soul manifest themselves in the outer appearance of the body.**"
- The hidden Torah rejuvenates the soul, and the revealed Torah revitalizes the body. Therefore, a person will not be whole until he studies the concealed aspects of the Torah, *Toras HaSod*.
- And the text promises those who study the Holy Zohar, "**The Evil Inclination will not exercise any power over one**

who studies Remez and Sod." Anyone who learns Zohar will be safe from the Evil Inclination. And who does not want to avoid a confrontation with *Yetzer HaRa*? Who does not want to avoid spiritual tests in life? For the Evil Inclination does not weaken his hold on us for even one moment, and attempts to overcome us around the clock. And now we are promised that we can win the struggle, and conquer the Evil Inclination. How? By learning Zohar.

The Gra wrote about *Mishei* (5:18): "**The Yetzer Hara has no influence over those who study Remez and Sod.**"

And the Gra instructs us **to learn Zohar and Shaarei Ora**, as it is written in the book *Hanhagot Tzaddikim* (Hanhagot Pratiyot by Rabbi Yosef Zandiel from Salant).

והוא אחריו - זו הדרגה העליונה. מיום שהייתה שרה בעולם לא שמעה דבר הקדוש ברוך הוא פרט לאותה שעה.

דבר אחר - שהייתה יושבת שרה פתח האהל כדי לשמע הדברים, והיא שמעה הדבר הזה שהתבשר בו אברהם. (דבר אחר) והוא אחריו - אברהם שהיה יושב מאחורי השכינה.

ואברהם ושרה זקנים באים בימים. מה זה באים בימים? השעורים של הימים שאז נראו להם, האחד מאה והאחד תשעים, נכנסו בימים השעור של הימים כראוי. באים בימים, כמו שנאמר כי בא היום, שהעריב היום להפגס. חדל להיות לשרה ארח פנשים. ואותה שעה ראתה עצמה בעדון אחר, ולכן אמרה ואדני זקן, שפרי הוא לא כדאי להוליד כי הוא זקן.

רבי יהודה פתח, (משלי לא) נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ. בא ראה, הקדוש ברוך הוא מתעלה בכבודו שהוא גנוז ונסתר בעלוי רב. לא היה בעולם ולא היה מהיום שנברא העולם שיוכל לעמד על חכמתו ולא יכול לעמד בו.

משום כי הוא גנוז ונסתר והתעלה למעלה למעלה, וכל העליונים והתחתונים לא יכולים להתדבק עד שפלים אומרים (יחזקאל א) ברוך כבוד ה' ממקומו. התחתונים אומרים שהוא למעלה, שבתוב (תהלים קיג) על השמים כבודו. העליונים אומרים שהוא למטה, שבתוב (שם נז) על כל הארץ כבודו. עד שפלים, עליונים ותחתונים, אומרים ברוך כבוד ה' ממקומו, כי לא נודע ולא היה מי שיוכל

דריא עלאה). מן יומא דהות שרה בעלמא לא שמעת מלה דקדשא בריך הוא בר ההוא שעתא.

דבר אחר דהות יתבא שרה פתח האהל בגין למשמע מלין. והיא שמעת האי מלה דאתבשר בה אברהם. (ד"א) והוא אחריו. אברהם דהוה יתיב אחורוי דשכינתא:

ואברהם ושרה זקנים באים בימים. מאי באים בימים. שעורין דיומין דאתחזי כדין להו, חד מאה וחד תשעים, עאלו ביומין שעורא דיומין פדקא לאות. באים בימים. כמה דאת אמר פי בא היום, דאערב יומא למיעל. חדל להיות לשרה ארח פנשים. והיא שעתא חמאת גרמה בעדונא אחרא. ובגין כן אמרה ואדוני זקן דהא איהו לא כדאי לאולדא בגין דאיהו סבא.

רבי יהודה פתח (משלי לא) נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ. תא חזי, קדשא בריך הוא אסתלק ביקרריה דאיהו גניז וסתים בעילויא סגיא. לאו איתי בעלמא ולא הוה מן יומא דאתברי עלמא דיכיל לקיימא על חכמתא דיליה ולא יכיל לקיימא ביה.

בגין דאיהו גניז וסתים ואסתלק לעילא לעילא, וכלהו עלאי ותתאי לא יכלין לאתדבקא, עד דכלהו אמרין (יחזקאל א) ברוך כבוד יי ממקומו. תתאי אמרי דאיהו לעילא דכתיב, (תהלים קיג) על השמים כבודו. עלאי אמרי דאיהו לתתא דכתיב, (תהלים נז) על כל הארץ כבודו. עד דכלהו עלאי ותתאי אמרי ברוך כבוד יי ממקומו. בגין דלא אתיידע ולא הוה מאן דיכיל לקיימא

ברוך כבוד יי ממקומו. בגין דלא אתיידע ולא הוה מאן דיכיל לקיימא

לעמד עמו, ואתה אומר נודע בשערים בעלה?.

אָלֵא ודאי נודע בשערים בעלה - זה הקדוש ברוך הוא, שהוא נודע ונדבק לפי מה שמשער בלבו כל אחד כמה שיכול להדבק ברוח של החכמה. ולפי מה שמשער בלבו, כך נודע בלבו, ולכן נודע בשערים - באותם השערים. אבל שנודע כראוי אין מי שיכול להדבק ולדעת אותו.

רבי שמעון אמר, נודע בשערים בעלה, איזה שערים? כמו שנאמר (תהלים כד) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם. ומשום השערים הללו, שהם דרגות עליונות, בגללם נודע הקדוש ברוך הוא, ואם לא - לא יכולים להתדבק בו.

בא ראה, הרי נשמת האדם אין הוא [אין] מי שיכול לדעת אותה, אלא על ידי אברי הגוף, והם הדרגות שעושות אמונות הנשמה. משום כך נודע ולא נודע. כך הקדוש ברוך הוא נודע ולא נודע, משום שהוא נשמה לנשמה, רוח לרוח, גנוז וטמיר מן הכל. אבל באותם השערים, שהם פתחים לנשמה, נודע הקדוש ברוך הוא.

בא ראה, יש פתח לפתח ודרגה לדרגה, ומהם ידוע כבודו של הקדוש ברוך הוא. פתח האהל - זהו פתח של צדק, כמו שנאמר (שם קיח) פתח"ו ל"י שער"י צד"ק וגו'. זהו פתח ראשון להכנס בו, ובפתח הזה נראים כל שאר הפתחים העליונים. מי שזוכה לזה [לפתח], זוכה לדעת אותו ובכל שאר הפתחים, משום שכלם שורים עליו.

ביה, ואת אמרת נודע בשערים בעלה. (דף קג ע"ב)

אָלֵא ודאי נודע בשערים בעלה דא קדשא בריך הוא דאיהו אתידע ואתדבק לפום מה דמשער בלביה כל חד כמה דיכיל לאדבקא ברוחא דחכמתא. ולפום מה דמשער בלביה הכי אתידע בלביה. ובגניי כף נודע בשערים באנון שערים. אבל דאתידע פדקא יאות לא הוה מאן דיכיל לאדבקא ולמנדע ליה.

רבי שמעון אמר נודע בשערים בעלה. מאן שערים. כמה דאת אמר (תהלים כד) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם. ובגין אלו שערים דאנון דרגין עלאין בגינייהו אתידע קדשא בריך הוא. ואי לא לא יכלין לאתדבקא ביה.

הא חזי, דהא נשמתא דבר נש לאו איהו (נ"א לא אית) מאן דיכיל למנדע לה, אלא בגין אלין שייפין דגופא ואנון דרגין דעבדין אומנותא דנשמתא בגין כך אתידע ולא אתידע. כך קדשא בריך הוא אתידע ולא אתידע בגין דאיהו נשמתא לנשמתא רוחא לרוחא גניז וטמיר מפלא, אבל באנון שערים דאנון פתחין לנשמתא אתידע קדשא בריך הוא.

הא חזי, אית פתחא לפתחא ודרגא לדרגא, ומנייהו ידוע יקרא דקדשא בריך הוא. פתח האהל, דא הוא פתחא דצדק. כמה דאת אמר (תהלים קיח) פתח"ו ל"י שער"י צד"ק וגו' דא פתחא קדמאה לאעלא ביה, ובהאי פתחא אתחזון כל שאר פתחין עלאין. מאן דזכי להאי (פתחא) זכי למנדע ביה ובכלהו שאר פתחין בגין דכלהו שראן עליה.

ועבשו שפתח זה לא נודע, משום שישאל בגלות וכל הפתחים הסתלקו ממנו ולא יכולים לדעת ולדבק. אבל בזמן שישאל יצאו מן הגלות, עתידות כל הדרגות העליונות לשרות עליו פראוי.

ואז ידעו בני העולם חכמה עליונה נכבדה מה שלא היו יודעים מקדם לזה, שכתוב (ישעיה א) ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'. כלם עתידים לשרות על הפתח המתחנן הזה, שהוא פתח האהל, וכלם עתידים לשרות על מלך המשיח כדי לדון העולם, שכתוב ושפט בצדק דלים וגו'.

משום כך, כשהתבשר אברהם, הדרגה הזו היתה אומרת כמו שנתבאר שכתוב שוב אשוב אליך כעת חיה. ויאמר - לא כתוב מי היה, וזהו פתח האהל. ועל זה ושרה שמעת דרגה זו שהיתה מדברת עמו מה שלא היתה שומעת מקדם לזה, שכתוב ושרה שמעת פתח האהל, שהיתה מבשרת ואומרת שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך.

בא ראה כמה חביבות הקדוש ברוך הוא לאברהם, שהרי לא יצא ממנו יצחק עד שנמול. אחר שנמול התבשר על יצחק, משום שאז הוא זרע קדוש, וטרם שנמול אינו זרע קדוש, ואז הוא כמו שכתוב (בראשית א) אשר זרעו בו למינהו.

ובא וראה, טרם שנמול אברהם זרעו לא היה קדוש, משום שיצא מתוך ערלה והדבק בערלה למטה. אחר שנמול, יצא אותו הזרע בתוך הקדשה, ונדבק בקדשה שלמעה והוליד

והשתא דפתחא דא לא אתידע. בגין דישראל בגלותא וכלהו פתחין אסתלקו מגיה ולא יכלין למנדע ולא תדבקא. אבל בזמנא דיפקון ישראל מן גלותא זמינין פלהו דרגין עלאין למשרי עליה פדקא יאות.

וכדין ינדעון בני עלמא חכמתא עלאה יקירא מה דלא הוו ידעין מקדמת דנא. דכתיב, (ישעיה יא) ונחה עליו רוח יי רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יי. פלהו זמינין לאשראה על האי

פתחא תפאה דאיהו פתח האהל. וכלהו זמינין לאשראה על מלפא משיחא בגין למידן עלמא דכתיב ושפט בצדק דלים וגו'. בגיני כך פד אתבשר אברהם, האי דרגא הוה אמר כמה דאתמר דכתיב ויאמר

שוב אשוב אליך כעת חיה. ויאמר, לא כתיב מאן הוה. ודא הוא פתח האהל. ועל דא ושרה שומעת האי דרגא דהוה מליל עמיה מאן דלא הוה שמעת מקדמת דנא. דכתיב ושרה שומעת פתח האהל דהוה מבשר ואמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך.

הא חזי, כמה הוא חביבותא דקדשא בריך הוא לגביה דאברהם, דהא לא נפק מגיה יצחק עד דאתגזר, לבתר דאתגזר אתבשר ביה ביצחק, בגין דאיהו כדין זרעא קדישא, ועד לא אתגזר לאו איהו זרעא קדישא. וכדין איהו כמה דכתיב, (בראשית א) אשר זרעו בו למינהו.

והא חזי, עד לא אתגזר אברהם ההוא זרעא דיליה לא הוה קדישא, בגין דנפק בגו ערלה ואתדבק בערלה לתתא. לבתר דאתגזר נפק ההוא זרעא כגו קדישא, ואתדבק

למעלה, ונדבק אברהם בדרגתו
כראוי. בא ראה, כשהוליד אברהם
את יצחק, יצא קדוש כראוי. ואלו

[נביא] המים שהרו והולידו חשף.
רבי אלעזר שאל יום אחד את רבי
שמעון אביו. אמר לו, זה שקרא
לו הקדוש ברנף הוא יצחק,
שכתוב וקראת את שמו יצחק,
למה? שהרי נראה שעד שלא יצא
לעולם קרא לו יצחק? אמר לו,
הרי נאמר שאש לוקחת מים,
שהרי המים באים מצד של
הגבורה, ועוד [ניא וביא תשאל מהלום]
[שאל אותו] הלויים שהם משמחים
לאותו הצד בכלי זמר ותשבחות
כנגד הצד הזה, משום כך יצחק
הוא חדוה, משום שהוא בא
מאותו צד ונדבק בו.

בא ראה, יצחק צחוק, חדוה
שמחליפה מים באש ואש במים,
ועל זה נקרא כך. ולכן הקדוש
ברנף הוא קרא לו כך בטרם יצא
לעולם בשם זה והודיע לאברהם.
ובא וראה, בכל האחרים השאיר
להם הקדוש ברנף הוא לקרא להם
שמות, ואפלו נשים היו קוראות
לכניהן שמות, אבל פאן לא
השאיר הקדוש ברנף הוא לאמו
לקרא לו שם, אלא לאברהם,
שכתוב וקראת את שמו יצחק.
אתה ולא אחר. פדי להחליף מים
באש ואש במים להכלילו בצדו.

בין שהתבשר אברהם ביצחק,
מה כתוב? ויקמו משם האנשים
וישקפו על פני סדם. רבי אלעזר
אמר, בא ראה כמה נהוג הקדוש
ברנף הוא טובה עם כל הבריות,
וכל שפן לאותם שהולכים
בדרךיו, שאפלו בזמן שרופצה
לדון את העולם, הוא גורם למי

בקדושה דלעילא ואוליד לעילא, ואתדבק
אברהם בדרגיה פדקא יאות. תא חזי, פד
אוליד אברהם ליצחק נפק קדישא כדקא
יאות. והאי (ג"א ודא) מיא אעדו ואולידו
חשוכא.

רבי אלעזר שאיל יומא חד לרבי שמעון
אבוי, אמר ליה האי דקרא ליה קדשא
ברנף הוא יצחק דכתיב וקראת את שמו
יצחק. אמאי, דהא אתחזי דעד לא נפק
לעלמא קרא ליה יצחק. אמר ליה הא אתמר
דאשא נטל מיא. דהא מיא מסטרא דגבורה
קא אתיין. ותו (ג"א ותא שאיל להו ללואי) (שאיל ליה) לואי
דאנון בדיחין לההוא סטרא במאני זמר
ותשפחו לקביל האי סטרא, בגין כך יצחק
איהו חדוה בגין דאתי מההוא סטרא
ואתדבק ביה.

תא חזי, יצחק בדיחותא חדוה דאחלף
מיא באשא ואשא במיא, ועל דא אקרי
הכי. ובגין כך קדשא ברנף הוא קרי ליה (ד)
קד (ג"א) הכי עד לא יפוק לעלמא שמה דא
ואודע ליה לאברהם.

ותא חזי, בכלהו אתרנין שבק לון קדשא
ברנף הוא למקרי לון שמהן, ואפילו
נשי הוו קראן לבנייהו שמהן, אבל הכא לא
שבק קדשא ברנף הוא לאמיה למקרי ליה
שמה אלא לאברהם, דכתיב וקראת את שמו
יצחק אנת ולא אתרא, בגין לאחלפא מיא
באשא ואשא במיא לאכללא ליה בסטריה.
בין דאתבשר אברהם ביצחק, מה כתיב
ויקמו משם האנשים וישקיפו על פני
סדם. רבי אלעזר אמר תא חזי, כמה אנהג
קדשא ברנף הוא טיבו עם כל ברין וכל שפן לאנון דאזלי בארחוי,

שאוהב אותו לזכות בדבר עד שלא יבא אותו הדין לעולם.

ששנינו, בשעה שהקדוש ברוך הוא אוהב את האדם, שולח לו דורון, ומיהו? העני, כדי לזכות בו. וכיון שזוכה בו, הוא מושך עליו חוט אחד של חסד שנמשך מצד הימין ופורס על ראשו ורושם אותו, כדי שכשיבא הדין לעולם, אותו המשיחית יזהר בו, ומרים עיניו ורואה אותו הרשם, ואז מסתלק ממנו ונזהר עליו. משום כך מקדים הקדוש ברוך הוא במה שיזכה.

ובא וראה, כשרצה הקדוש ברוך הוא להביא דין על סדם, זכה קדם את אברהם ושלח לו דורון לזכות עמהם כדי להציל את לוט בן אחיו משם. זהו שכתוב ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה, ולא כתוב ויזכר אלהים את לוט, שהרי בזכות אברהם נצל. ומה זה ויזכר? שזכר אותו מה שזכה קדם עם אותם שלשת המלאכים.

כמו זה, בן אדם שזוכה בצדקה עם בני אדם, בשעה שדין שרוי בעולם, הקדוש ברוך הוא זוכר לו את אותה הצדקה שעשה. משום שכל שעה שזוכה בן אדם, כך נכתב עליו למעלה. ואפלו בשעה שדין שורה עליו, הקדוש ברוך הוא זוכר את אותו הטוב שעשה וזכה עם בני אדם, כמו שנאמר (משלי יא) וצדקה תציל ממות. משום כך הקדים הקדוש ברוך הוא לאברהם, כדי שיזכה ויציל את לוט.

וישקפו על פני סדם. בא ראה, ויקמו האנשים משם, מאותה סעודה שתמן להם אברהם וזכה בהם. אף על גב שהיו מלאכים,

דאפילו בזמנא דבעי למידן עלמא, איהו גרים למאן דרחים ליה למזפי במלה עד לא ייתי ההוא דינא לעלמא.

התנינן בשעתא דקדשא בריה הוא רחים ליה לבר נש, משדר ליה דורונא, ומאן איהו, מסכנא, בגין דיזכי ביה. וכיון דזכי ביה, איהו אמשיה עליה חד חוטא דחסד דאתמשך מסטר מינא ופריש ארישיה ורשים ליה, בגין דכד ייתי דינא לעלמא ההוא מחבלא יזדהר ביה, וזקיף עינוי וקמא לההוא רשימו וכדין אסתלק מניה ואזדהר ביה. בגיני כך אקדים ליה קדשא בריה הוא במה דיזכי.

והא חזי, כד בעי קדשא בריה הוא לאיתאה דינא על סדום, אזפי קדם לאברהם ושדר ליה דורונא למזפי עמהון בגין לשזכא ללוט בר אחיה מתמן, הדא הוא דכתיב ויזכר אלהים וישלח את לוט מתוך ההפכה. ולא כתיב ויזכר אלהים את לוט, דהא בזכותיה דאברהם אשתזיב. ומאי ויזכר, דדכיר ליה מאי דאזפי קדם עם אנון תלת מלאכין.

בגוונא דא בר נש דיזפי בצדקה עם בני נשא, בשעתא דדינא שריא בעלמא קדשא בריה הוא אדפר ליה לההיא צדקה דעבד. בגין דבכל שעתא דזכי בר נש הכי אכתיב עליה לעילא, ואפילו בשעתא דדינא שריא עלוי קדשא בריה הוא אדפר ליה לההוא טיבו דעבד וזכה עם בני נשא. במה דאת אמר, (משלי יא) וצדקה תציל ממות. בגיני כך אקדים ליה קדשא בריה הוא לאברהם בגין דיזפי וישזיב ללוט.

וישקפו על פני סדום. תא חזי, ויקומו משם האנשים. מההיא סעודה

זכה בהם. וכל אותו מאכל לא נשאר ממנו כלום, משום אברהם, ולזכותו, שהרי כתוב ויאכלו, באש שלהם נאכל.

ואם תאמר, הרי שלשה מלאכים היו? זה איש וזה מי"ם וזה רי"ח. אלא כל אחד ואחד כלול בכתבו, ומשום כך ויאכלו. כמו זה (שמות כד) ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו. אכילה ודאית הם אכלו, ושזונו מהשכינה. אף כאן ויאכלו - גרמו (ג"א גרמו רמז) להזון (מפניו) מאתו הצד שאברהם נדבק בו, ומשום כך לא השאירו כלום ממה שנתן להם אברהם.

כמו כן צריך האדם לשתות מאותה כוס של ברכה כדי שיזכה לאותה ברכה שלמעלה, אף הם אכלו ממה שנתן להם אברהם כדי שיזכו להזון מהצד של אברהם, שהרי מאתו צד יוצא מזון לכל המלאכים העליונים. וישקפו, התעוררות של רחמים להציל את לוט. כתוב כאן וישקפו, וכתוב שם (דברים כו) השקיפה ממעון קדשך. מה להלן לרחמים - אף כאן לרחמים.

ואברהם הלך עמם לשלחם, לעשות להם לוויה. אמר רבי ייסא, אם תאמר שאברהם ידע שהם מלאכים, למה עשה להם לוויה? אלא, אמר רבי אלעזר, אף על גב שידע (רגיל היה לעשות לכל בני האדם שמונים עמו לעשות להם לוויה). [מה שהיה רגיל לעשות עם בני אדם עשה בהם ולזה אותם], משום שכן צריך לאדם לעשות לוויה לאורחים, שהרי הכל תלוי בזה. ובעוד שהוא היה הולך עמם, התגלה הקדוש ברוך הוא אל אברהם, שכתוב וה' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה. וה' הוא ובית דינו, משום שהקדוש

דאתקין לון אברהם וזכה בהו. אף על גב דמלאכין הוו, זכה בהו, וכל ההוא מיכלא לא אשתאר מניה כלום, בגיני דאברהם, ולמזבי ביה, דהא פתיב ויאכלו באשא דלהון אתאכיל.

ואי תימא הא תלת מלאכין הוו. האי אש"א. והאי מי"א. והאי ריח"א. אלא כל חד וחד פליל בחבריה ובגיני כך ויאכלו. פגוונא דא (שמות כד) ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו. אכילה ודאית אכלו דאתזנו מן שכינתא, אוף הכא ויאכלו גרמו (ג"א גרמו רמז) לאתזנא (מניה) מההוא סטרא דאברהם אתדבק ביה, ובגין כך לא אשאר ממה דיהיב לון אברהם כלום.

בגוונא דא בעי ליה לפר נש למשתי מההוא כסא דברכה, בגין דיזפי ליהיא ברכה דלעילא. אוף אנון אכלו ממה דאתקין לון אברהם בגין דיזפון לאתזנא מסטרא דאברהם. דהא מההוא סטרא נפיק מזנא לכלהו מלאכי עלאי. וישקיפו, אתערוותא דרחמי לשיזבא ללוט. פתיב הכא וישקיפו וכתיב התם (דברים כו) השקיפה ממעון קדשך. מה להלן לרחמי אוף הכא לרחמי.

ואברהם הולך עמם לשלחם. למעבד לון לוויה. אמר רבי ייסא אי תימא דאברהם ידע דמלאכין אנון אמאי אעביד לון לוויה. אלא אמר רבי אלעזר אף על גב דהיה ידע (רגיל היה למעבד לכלהו בני נשא דומיניו עמיה למעבד לון לוויה) (ג"א מה דהיה רגיל למעבד עם בני נשא עבד בהו ואליו לון) בגין דכף אצטריף ליה לפר נש למעבד לוויה לאושפיזין דהא כלא בהאי תליא, ובעוד דאיהו היה אזיל עמהון אתגלי קדשא בריך

הוא עליה דאברהם דכתיב וי' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְנָן
וְעַל תַּלְמִידֵהוּן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוּן דְעַסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוּן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלָיו. וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְּפוּי וּבִסְתֵר אֱהֵלוֹ לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנַּחֵל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשַׁעְרֵים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

The Power of One Jew: An Accurate Calculation of the Merit of Studying Zohar Made by a Jew who took it upon himself to study Zohar one hour every day

For your information!! – It is written in the sefer Kisse – Melech Tikunei Zohar, 43: "Since the great benefits of studying wisdom and truth are well known... it should also be known how great the obligation is, and the how great the reward for one who studies Kabbalah, for through the study of Sefer HaZohar one builds worlds, and if a person is able to learn and understand the meaning of even one sentence or section, **he will have made a tikkun in one hour, in the world Above, on a level he could not have achieved if he had studied pshat for entire year.** One hour of studying Zohar a day is equal to:

3540 hours a year (10 hours a day of an avreich learning Shas, 354 days a year) for the duration of 50 years, a single Jew will put on the scale: **172,500 hours of Torah.** Over the course of 11 generations, assuming that each family has an average of 5 children * then in the 11th generation, there will be the astronomical number of: 48,828,125 people.

The total number of hours spent learning Torah:

84,228,515,625,000 hours,

which is to say, approximately 84,000 billion hours of Torah.

(48,828,125 multiplied by 172,500)

And all the great merit earned through the efforts of a single Jew, who decided to take upon the task of studying Zohar, with his descendants following his lead.

*the formula used to calculate the number of descendants through the last generation:

1 ^{x5}	5	4 ^{x5}	625	7 ^{x5}	78,125	10 ^{x5}	9,765,625
2 ^{x5}	25	5 ^{x5}	3,125	8 ^{x5}	390,625	11	48,828,125
3 ^{x5}	125	6 ^{x5}	15,625	9 ^{x5}	1,953,125		

מְטַרְתָּנוּ לְהַגִּיעַ ל־1000 סִיּוּמֵי זֹהַר

לְשֵׁם כֵּן הַתְּנִיחוּנוּ, "מִסְפַּעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" שֶׁיִּי "חֲכָרָה מִזְנֵי הַרְבִּים" בְּמִטְרָה לְהַקֵּל עַל הַלּוֹמְדִים וּלְצַנֵּר עוֹד וְעוֹד יְהוּדִים לְמַעַנְגַל הַלּוֹמְדִים הַקְּבוּעִים בְּזֹהַר הַקְּדוּשָׁה, לְאַחַר עֲבוּדָה מְאִמְצֶת הַצְּלִחוֹנוּ לְחַלֵּק אֶת הַזֹּהַר ל־12 כְּרִיכֵי ל־42 חֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה כְּשֶׁכָּל כְּרֶךְ מִחֲלֵק לְלַמּוּד יוֹמִי כֶּךָ שְׁבַלְפּוּד שֶׁל 10 – 15 דָּקוֹת מִן הַזֹּהַר בְּכָל יוֹם, נִסִּים תוֹר שֶׁנָּה אֶת סֵפֶר הַזֹּהַר בְּתוֹ פְּדֻרָשִׁים יְשִׁיבוֹת וְכֹלְלִים מְקַבְּלִים עַל עַצְמָם אֶת הַלְּפוּד הַיּוֹמִי וְכֹלֵם לְקַבֵּל חֲנֻם אֶת הַזֹּהַר עִ"פ הַלְּפוּד הַיּוֹמִי לְזַכּוֹי הַרְבִּים מְטַרְתָּנוּ לְהַגִּיעַ ל־1000 סִיּוּמֵי זֹהַר בְּתִקְנַת הַבַּיִת דִּין הַגָּדוֹל שְׁבִירוּשָׁלַיִם מִשְׁנַת תַּרפ"א שֶׁם חֲתָמוּ הַגָּאוֹנִים הַצַּדִּיקִים רַבֵּי יִצְחָק יְרוּחִם בֶּן רַבֵּי מִשָּׁה יְרוּשָׁעִי יְהוּדָא לִיבֵי דִיסקוֹן, רַבֵּי יוֹסֵף תַּיִם וְזִנְגִילֵד אב"ד דְּקַהֲלַת הָאֲשִׁכְנָזִים עִירָה"ק יְרוּשָׁלַיִם, רַבֵּי יַעֲקֹב מֵאִיר סִי"ט רֵאשׁ הַרְבָּנִים דְּק"ק קְסָרְדִים זְצ"ל, וְעוֹד (כִּרְאוּ בְּעֵלוֹן מִס' 1.2)

נִצָּא בְּקִרְיָאָה נִרְגָּשֶׁת לְכָל אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמְּצַאִים כְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר עוֹרוֹ וְהַתְּעוֹרְרוּ לְהֵאִיר אֶת הָעוֹלָם בְּאוֹר הָעֵלְיוֹן בּוֹאֵו וְעוֹלָו חֲלֵק בְּקִרְבוֹ הַגָּאֲלָה. הַצְּטַרְפוּ לְלַמּוּד הַיּוֹמִי מִתּוֹךְ הַזֹּהַר הַקְּדוּשָׁה וְזִכּוֹת הַתַּנָּא הָאֲלֵקִי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יִחְיִי, וְגוֹ עֲלֵיכֶם וְעֲלֵינוּ לְהַשְׁעֵ בְּחִשׁוּעַת עוֹלָמִים בְּמִתְרָה קְבִימֵי אִמּוֹן

הַצְּטַרְפוּ עוֹד הַיּוֹם לְאֲלָפִים הַלּוֹמְדִים מִסְפֶּר הַזֹּהַר עֲמוּד עוֹמֵד

לְהַרְשָׁעָה עֲבוֹר כְּפֻלַּת סִפְרֵי הַזֹּהַר הַמְּחֻלָּק חֲנֻם – כַּטְּפָסִים הַמְּעוֹרָפִים – כֹּל הַקּוּדֵם וְכַתּוּב גַּם נִיתַן לְכָבֵל אֶת סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ אֲצֵל הַרְדִּי"ג הַמְּקוּבֵל בְּבִיחָה שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א רֵאשׁ יְשִׁיבוֹת הַמְּקוּבֵלִים "נִהַר שְׁלוֹמִי" - טַט שֶׁלֶם בְּמַחֲרוֹ מוֹל וְסוּפּוֹסִט.02-6251451 וְכֵן זֹהַר "הַסּוּלָם" בְּמַחֲרוֹ מוֹל כַּטּוּל. 052-7632452 וְכֵן זֹהַר "מִתּוֹק מִדְּבַשׁ" בְּמַחֲרוֹ מוֹל